

[Einer-Jensen.]

arbejdsløse. Det var paa deres Vegne, jeg syntes, det vilde være passende, at man gennemførte dette som en „Gladelig Jul“ til dem; der er saa mange Tusind, der i Øjeblikket trænger til Haandsrækningen. Og selv om det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at de Konservative i Landstinget kun een Gang undlader at stemme, saa haaber jeg, at disse Medlemmer af Landstinget af Hensyn til alle de arbejdsløse, der har et billigt Krav paa at blive hjulpet, kan blive siddende ned en Gang til.

Søren P. Larsen: Jeg vil gerne sige til den højtærede Socialminister og med ham det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, som er Ordfører for Udvalget, at naar man taler om Forudsætningerne for Lovgivningen i 1932 og 1933, er det ikke os, der har fremsat de stærkeste Udtalelser om, at naar denne Lovgivning var gennemført, var Maalet naaet, saa var Ringen sluttet, saa var der skabt en Lovgivning, der kunde bære, ogsaa under ekstraordinære Forhold. Hvis den højtærede Socialminister vil se efter i Forordet til „Socialreformen med Noter“, vil han der finde meget bestemte Udtalelser af den daværende Socialminister Steincke. Jeg kan ogsaa forsikre om, at der ikke fra vor Side er udgaaet Henvendelse til den daværende Departementschef, den højeste Embedsmand i Socialministeriet, om at udtale sig gennem den Artikel i „Socialt Tidsskrift“, som jeg gjorde Rede for i Fjor ved en lignende Forhandling, det er ikke os, der har opfordret de Herrer til at udtale sig, de har gjort det paa egen Opfordring. Og naar de højeste Autoriteter — og det maa det være — udtaler sig, som sket er, har vi andre vel ogsaa Ret til efter disse Udtalelser at henvise til, at det netop var Forudsætningen, som de højeste Autoriteter inden for Socialministeriet gav Udtryk for i de forskellige Artikler, det er ikke løsevne Citater hist og her fra, men med Henblik paa hele den Lovgivning, som da blev gennemført.

Jeg tror heller ikke, at Regeringspartierne staar saa saagligt stærkt med dette Lovforslag. Der er ingen rigtig Slagkraft i Kravet om øgede Millionbeløb fra Statskassen. Naar Kontingentpolitikken i Forbindelse med de offentlige Tilskud — for det skal vi jo huske paa, de offentlige Tilskud ligger paa omkring 84 pCt. i Gennemsnit af samtlige Kontingenter — har medført, at sidste Aar, som Regeringspartierne selv kalder et Kriseaar, har Kassernes Økonomi givet det Resultat, at Formuen

er forøget med 25 Mill. Kr., saa tror jeg, det vil blive vanskeligt for de Herrer at paavise den stærke saglige Begrundelse for at fremføre dette Lovforslag. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen i, at det er fornuftigt og klogt at øge sin Formue, men i en Krisetid vil en Forøgelse af Formuen paa 18—19 Mill. Kr. være meget respektabelt og derfor tror jeg ikke, der er den stærke Slagkraft i det, som man fra den Side har tænkt sig, der skulde være.

Som sagt, jeg ønsker ikke at gaa ind i nogen langvarig Forhandling vedrørende dette Forhold. Vi har gjort Rede for vore Synspunkter i Fjor, og jeg henviser dertil. Jeg har dog et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen. Der kom et Medlem hen og spurgte mig, om det ærede Medlem var Medlem af Udvalget, og det kunde jo tyde paa, at det ærede Medlem ikke har gjort sig nær saa fordelagtigt bemærket i Udvalget, som det ærede Medlem nu har gjort sig her i Salen. Jeg saa saa efter paa Dokumentet. Der kan jeg se, at det ærede Medlem oven i Købet er Sekretær for Udvalget. Jeg har nu ikke lagt meget Mærke til det ærede Medlems Indsats under Forhandlingerne.

Naar det ærede Medlem nu ved anden Behandling ønsker at drøfte, hvad vi andre drøftede ved første Behandling, kan jeg i og for sig ogsaa godt gøre det, men jeg vil dog sige til det ærede Medlem, der fortæller om, at det var gaaet ret hurtigt med Udvalgsarbejdet, at naar det ærede Medlem er Sekretær, maa han vel være vidende om, hvad der er foregaaet i Udvalget, men saa vil det ærede Medlem ogsaa vide, at det var ikke min Skyld, at vi sluttede saa hurtigt, for jeg vilde godt have haft en grundigere Undersøgelse af hele Forholdet, men det skyldtes en Henvendelse fra anden Side gaaende ud paa, at det var meget belejligt, om vi kunde afslutte saa betids.

Naar saa det ærede Medlem oven i Købet vil give det Udseende af, at han havde Sympati for mit Forslag, saa maa jeg rigtignok sige, at det er lidt sent at komme med Sympatien, ærede Medlem, og det virker derfor ganske forfriskende, naar det ærede Medlem derefter meddeler, at ganske vist vil Flertallet ikke kendes ved det Forslag, som det ærede Medlem skitserede.

Men det kan være, at det gaar i Aar, som det gik i Fjor. Da vi i Fjor havde afvist et lignende Forslag, rejste en Mand, som det ærede Medlem sætter megen Pris paa, og som har god Indsigt i mange Forhold, den højtærede Udenrigsminister, i